

elämää suurempi harrastukseni

Ari-Pekka Löppönen

LL, erikoislääkäri

OYS

ari.lopponen[a]gmail.com

NUKKUMATTI LUONNON ARMOILLA

Vaippaikäisenä putosin kaksi kertaa Vantaanjokeen. Siitä kai se maalaisuuteni alkoi.

► Espoon Soukan kasvattina ongin Vantaanjoen latvoilla, opin tutki-
maan luontoa ja ikuistin sitä isän
Minolta-kameralla. Naapurin poikien
kanssa istuttiin rivissä rotvallilla ja
mukulakivillä taottiin hiilidioksidipat-
ruunoita. Minä sain ensimmäisenä
omani räjähtämään ja nupukivellä

itteni tyrmättyä. Siemen kasapanos-
ammuntaan ja metsästyksen oli
istutettu.

Vanhassa kansakoulun maan-
tiedon oppikirjassa keskellä suurinta
savikertymää on savilaakso nimeltä
Liminka, missä mikään ei pysy pystys-
sä tahi suorassa. Maa routii ja pylväät

kaatuu. Tuuli on jatkuva ja nietoksille
kertyvää lunta riittää lapioitavaksi.
Kevät tuo multamyrskyt ja tulvat.

Etelästä muuttaneen mielestä
täällä asuu sarvikuonojen heimo.
Naapurikunnassa Lumijoella sanovat
Limingassa asuvan raittiin ja rehdin
kansan. Luonto on karua ja kansa

verraten oppimatonta. Täältä löysi Espoon Soukan kasvattikin vihdoin henkisen kodin, Temmesjoen törmältä.

Elämä maalla ei ole tylsää. Talo jokitörmällä peltojen ympäröimänä antaa mahdollisuuden sään, vuodenaikojen ja luonnon seuraamiseen. Kalastusta ja metsästystä on kotitarpeiksi. Luontoon kyllästyttyä voi

Etelästä muuttaneen mielestä täällä asuu sarvikuonojen heimo.

tarkkailla etelän radan junaliikennettä, kasi- ja nelostien autoliikennettä sekä Oulunsalon lentokentän lentokoneita. Talvisin näkyy linnunrata ja satunnaisesti revontulia. Temmesjokea pääsee Liminganlahdelle ja Perämeren kautta etemmäksi.

Kupletin juonena on siis paluu nuoruuden rakkaisiin harrastuksiin ja muutto maalle yli 40 vuoden jälkeen.

Tähän ei olisi mahdollisuuksia, jos ei olisi saanut hellapollisia hädettyä ja aikuisia tyttäriä karkotettua kollien perään. Aikaisempi harrastus päivystäminen on korvautunut lukuisilla riemullisilla pienimuotoisilla ajanvietteillä. Nykyisin jopa sahtimallasohrien kuivattaminen vaatekuivurin rummussa ja vierteen teko mehumajalla on sallittua. Saunankin voi muuttaa valokuvapimiöksi ja olohuoneessa poltella pyhänä sikareita. Pihalla voi miehisesti virtsata kenenkään siitä häiriintymättä ja heittää veden lisäksi iloisesti kättä tervehdykseksi Heguli-villisialle, joka röhkii aitauksessaan makupalan toivossa. Kotieläinten ei siis tarvitse rajoitua kissoihin ja koiriin, sillä todella uskollisen ja hauskan kaverin saa villisiasta. Tosin villisian aitaukseen meneminen ei ole pitkäikäistä elämää toivoville suositeltavaa. Vapaina piha- maalla käyskentelevät maatiaiskanat ovat veikeitä ja kukkojen aamullinen kiekuminen miehekästä.

Nuoruusvuosien harrastukset olivat pääasiassa ilmaisia. Niiden uudelleen henkiinherättäminen on saattanut johtaa ajoittain

ylilyönteihin. Omatekoisen lautan tilalle on rakenteilla puusta 45-jalkainen purjevene ja lautamajojen tilalle 640 m² asuin- ja harrastetilaa. Kaikille tyttärille on omat huoneet, mutta kun ei ne aikuiset naiset maaseudusta välitä. Nurmikkokin pukkaa pajua ja niittykasveja. Siitäpä saikin hirvannahkojen parkitsemiseen pajut omalta pihalta. Siellä ne pihalla pressun alla hirven taljat kypsyvät.

Vietetään sadonkorjuun juhlaa. Takassa räiskyy tuli ja pitopöydässä on pitkään haudutettua villisikaa, täytettyä metsähanhea ja hirvenlihaa. Jaloissa pyörii pieni villisika, joka kellahtaa kyljelleen nauttimaan rapsutuksista seuraten isäntää kuin uskollinen koiranpentu. Jalo- puusta tehtyä norsukiväärin tukkia ihmetellään. Hienostunut sikarinhaju täyttää huoneen. Jospa sitä ensi vuonna pistäisi omat tupakat pellolle kasvamaan.

Jotkin perusasiat, kuten pitkään paikallaan olo puhumatta ja koiralle huutamatta oleminen, voivat alkuun vaatia toistoja. Libertee, fraternitee ja egalitee vaan kaikille. ■